

Beslissing

Klachtnummer: KC22-035

Klachtdatum: 9 december 2022

Klager: klager

Verweerders: verweerder 1, klinisch psycholoog en verweerder 2, GZ-psycholoog in opleiding tot klinisch psycholoog

Betreft: Klacht over beperking bezoek (Wvggz)

Verloop van de behandeling van de klacht

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klacht die klager op 9 december 2022 heeft ingediend. De klacht gaat over de beperking van het recht op bezoek.

Op 20 december 2022 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden.

Aanwezig waren:

- klager en zijn patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)
- verweerder 1 en verweerder 2

En van de klachtencommissie:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter
- de heer J. Buddingh, psychiater
- mevrouw R. Gros, klinisch psycholoog n.p./psychotherapeut

Voor de verslaglegging was aanwezig mevrouw J. Cazemier, waarnemend secretaris.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klager het behandeldossier ingezien. Hij heeft zijn bevindingen met de andere leden van de klachtencommissie gedeeld.

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

Klager is tijdens de behandeling van de klacht opgenomen bij de zorginstelling op basis van een strafrechtelijke titel. De Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) is van toepassing op klager via artikel 9:1 lid 1 onder a van de Wvggz.

De klacht is gericht tegen het recht op het ontvangen van bezoek (artikel 9:9 lid 1 Wvggz). De klachtencommissie kan deze klacht beoordelen op basis van artikel 10:3 van de Wvggz en het Klachtenreglement klachten Wvggz van de Regionale Klachtencommissie (Klachtenreglement).

Toelichting van klager

Klager heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Klager vertelt dat zijn zoon onder toezicht is gesteld. Vanuit de Jeugdbescherming waren volgens hem afspraken gemaakt met de maatschappelijk werker van de zorginstelling over het bezoek van zijn zoon. Volgens klager was de afspraak dat eerst zijn vriendin op bezoek zou komen en dat daarna zijn zoon, in een begeleid bezoek, ook mee zou komen. Deze afspraak is volgens klager met hem, de maatschappelijk werker van de zorginstelling en de maatschappelijk werker van de Jeugdbescherming gecommuniceerd. In het verweerschrift staat dat er geen afspraken zijn gemaakt, maar dit klopt niet volgens klager.

Klager kreeg van verweerder 1 te horen dat er geen afspraken waren gemaakt over het bezoek van zijn zoon op 26 november 2022. Dit is volgens hem niet juist. Hij geeft aan dat uit berichten tussen zijn vriendin en de Jeugdbescherming blijkt dat de Jeugdbescherming op 22 november 2022 aangeeft dat ze zich niet kunnen voorstellen dat de zorginstelling zegt dat het bezoek op 26 november 2022 niet door kan gaan, omdat er afspraken waren gemaakt over het bezoek.

Klager geeft aan dat inmiddels één begeleid bezoek met zijn zoon heeft plaatsgevonden en dat dat bezoek goed is verlopen. Klager legt uit dat door zijn behandelaars het voorstel is gedaan dat zijn zoon één keer in de maand op bezoek kan komen. Hij is het niet met deze frequentie eens. De reden hiervoor is dat zijn zoon ver moet reizen om hem te bezoeken. Als het voor zijn zoon praktisch handiger uitkomt om binnen één maand twee keer te komen, zal dat niet mogelijk zijn omdat de afspraak dan is dat zijn zoon één keer in de maand mag komen. In de realiteit zal het niet zo zijn dat zijn zoon gemiddeld vaker dan één keer in de maand zal kunnen komen.

De Jeugdbescherming heeft gezegd dat er geen bezwaar is voor bezoek van zoon aan klager, zolang deze begeleid plaatsvinden. De ouder-kind bezoeken in de PI zijn volgens klager ook goed verlopen. Klager vindt wel dat er perspectief moet zijn op onbegeleid bezoek, daar zou je volgens hem naar toe moeten werken.

Klager vertelt dat werd gezegd dat gestart moest zijn met de systeemtherapie, voordat zijn zoon op bezoek zou kunnen komen. Het bezoek van zijn zoon heeft inmiddels wel voor de start van de systeemtherapie plaatsgevonden. De eerste afspraak met klager en zijn vriendin voor de systeemtherapie is in januari 2023 gepland.

Klager vindt dat de communicatie in de zorginstelling zeer gebrekkig verloopt. Er is volgens hem niet duidelijk gecommuniceerd wanneer de 9:9 beperking is ingetrokken.

Toelichting van verweerder

Verweerder heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Verweerder 1 geeft aan dat op 31 oktober 2022 een gesprek tussen de Jeugdbescherming en de maatschappelijk werker van de zorginstelling heeft plaatsgevonden waarin is afgesproken dat klager mocht beeldbellen met zijn zoon, dat zijn vriendin eerst alleen op bezoek zou komen en dat vervolgens zijn zoon zou worden voorbereid op een bezoek aan klager. Volgens verweerder 1 is ruis ontstaan in de communicatie op het moment dat op 2 november 2022 afstemming is geweest tussen de maatschappelijk werker van de zorginstelling en klager over het bezoek van zijn zoon. Wellicht heeft klager uit dit gesprek opgemaakt dat bezoek van zijn zoon, direct na een eerste bezoek van zijn vriendin, toegestaan zou zijn. Verweerder 1 geeft aan dat dit niet zo was afgesproken met de Jeugdbescherming. Ook was het bezoek van de vriendin van klager op dat moment nog niet

geëvalueerd, was er onvoldoende risicotaxatie verricht en er was nog niet in het team besproken de zoon kon worden voorbereid op een bezoek. De 9:9 beperking is dus opgelegd voor het bezoek van 26 november 2022.

Verweerder 1 geeft aan dat zij op het moment van het uitreiken van de 9:9 beperking niet wist wanneer zij de beperking weer zou intrekken. Ze had geen andere keus dan een 9:9 beperking opleggen, omdat het bezoek van de zoon niet binnen die korte tijd kon worden ingeregeld. Er is volgens verweerder niet gezegd tegen klager dat zijn zoon niet mocht komen, maar dat het tijd vergt om die afspraak zo goed mogelijk in de behandeling in te bedden en te organiseren. Verweerder 1 geeft aan dat zij bij het nemen van het 9:9 besluit het moest doen met de informatie die op dat moment beschikbaar was. Zij heeft van de maatschappelijk werker van de zorginstelling niet begrepen, gelezen of gehoord dat was afgesproken met de Jeugdbescherming dat de zoon van klager op bezoek kon komen. Verweerder 1 geeft aan dat de 9:9 beperking inmiddels is ingetrokken. De intrekking is niet schriftelijk uitgereikt, omdat dat geen standaardprocedure bij de afdeling van de zorginstelling.

Vanuit de Jeugdbescherming is aangegeven dat het bezoek tussen vader en zoon begeleid moet zijn en dat er een terugkoppeling moet worden gegeven. Op de vraag hoe de Jeugdbescherming momenteel tegen bezoek aankijkt, moet verweerder 1 het antwoord schuldig blijven. Wel is er contact tussen de zorginstelling en de Jeugdbescherming.

Verweerder 2 antwoordt op de vraag wanneer de 9:9 beperking precies is ingetrokken, dat dit mondeling is medegedeeld door haar aan klager tijdens het gesprek waarin hij aangaf met de systeemtherapeut en zijn vriendin in gesprek te willen. Dat gesprek heeft plaatsgevonden op 28 november of 1 december 2022. In dat overleg is ook besproken dat het bezoek met de zoon door kon gaan.

Verweerder 1 geeft aan dat verweerder 2, het regiebehandelaarschap heeft overgenomen.

Beoordeling van de klacht

Op basis van het klachtdossier, de inzage in het behandeldossier en wat op de zitting is besproken, overweegt de klachtencommissie als volgt.

Klager klaagt erover dat hem op 23 november 2022 een beperking van het bezoekrecht is opgelegd, waardoor zijn zoon op 26 november 2022 niet op bezoek kon komen. Volgens klager waren er afspraken gemaakt tussen de maatschappelijke werker van de zorginstelling en de Jeugdbescherming dat zijn zoon wel op bezoek kon komen. Zijn zoon had zich op het bezoek verheugd en is op 26 november 2022 aan de deur geweigerd. Klager vindt het vervelend dat niemand hem hierover heeft geïnformeerd.

Voor de beperking van het bezoekrecht heeft verweerder als zorgverantwoordelijke aan klager op 23 november 2022 een aanzegging gedaan op grond van artikel 9:9 lid 1 onder b Wvvgz ter voorkoming van verstoring van de openbare orde of de veiligheid in de accommodatie. De klachtencommissie vindt deze beslissing goed onderbouwd: verweerders hebben duidelijk uitgelegd dat, met het oog op het goed organiseren en inbedden van het bezoek van zijn zoon in de behandeling, het door klager aangekondigde bezoek van uw zoon op 26 november is uitgesteld en geweigerd. Verweerder 1 heeft aangegeven dat het niet de intentie was dat de zoon van klager nooit op bezoek zou mogen komen, maar dat het bezoek op de korte termijn waarop klager het bezoek had aangekondigd (26 november 2022) niet goed was te organiseren. Bovendien was op dat moment het bezoek van de vriendin aan klager nog niet geëvalueerd en was er nog onvoldoende risicotaxatie verricht. Verweerder heeft ook navraag gedaan bij de maatschappelijk werker of er afspraken waren gemaakt over het bezoek met de Jeugdbescherming. Van de maatschappelijk werker heeft verweerder niet begrepen, gehoord of

gelezen dat er afspraken waren gemaakt. Volgens verweerder 1 was er geen andere mogelijkheid (op 23 november 2022) dan het opleggen van een 9:9 beperking. De klachtencommissie kan deze afweging volgen.

Klager heeft tijdens de zitting aangegeven over berichten tussen zijn vriendin en de Jeugdbescherming te beschikken, waaruit blijkt dat er afspraken waren gemaakt tussen de zorginstelling en de Jeugdbescherming over het bezoek van zijn zoon. De pvp heeft deze berichten de klachtencommissie na de zitting toegestuurd. Volgens de commissie blijkt uit deze berichten niet dat er door de behandelaren van de zorginstelling was toegezegd dat klagers zoon op 26 november 2022 op bezoek kon komen.

Daarnaast blijkt volgens de commissie uit het dossier en uit wat verweerders tijdens de zitting naar voren hebben gebracht dat met klager is overlegd over het bezoek van zijn zoon. De commissie concludeert dat de stelling van klager dat de behandelaren niet naar hem zijn toegekomen, niet juist is.

De beslissing voldoet aan alle formele eisen, zoals dat vooraf is overlegd met klager en dat de beslissing op schrift moet zijn gesteld en gemotiveerd (artikel 8:9 Wvvgz, van toepassing volgens artikel 9:9 lid 4 Wvvgz).

De klachtencommissie verklaart de klacht over de beperking van het bezoekrecht daarom **ongegrond**.

Beslissing

De klachtencommissie verklaart:

- de Wvvgz-klacht over beperking van het recht om bezoek te ontvangen **ongegrond**.

De beslissing is genomen op 20 december 2022 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer J. Buddingh en mevrouw R. Gros, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, mevrouw J. Cazemier. De beslissing is op 21 december 2022 telefonisch aan klager, zijn pvp en verweerder 1 meegedeeld. Op 22 december 2022 is een verkorte beslissing verstuurd.

Klager, zijn vertegenwoordiger en de zorgaanbieder kunnen een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvvgz). Dit kan binnen zes weken na de dag waarop de beslissing is meegedeeld.

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 10 januari 2023 verstuurd aan klager, pvp, verweerders, directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.